

Nie ucz mnie grzechów moich

Znam na pamięć

Słowa splamione krwią wstydu tych

Którzy na kolanach klęcząc

Prosili o moje wybaczenie

Zabili w sobie świat

Choroby której bakcyl

Rośnie we mnie niczym szpetny

Bękart łez i cierpień

Świata umarłego we mnie

Gwałć moje myśli rękoma

Zbrodni własnych sukcesów

Duś mnie śmiechem i

Miłością swych przyjaciół

I proś o przebaczenie Jego

Szukaj ofiar we mnie

Warte tych łez które

Wylane przez świat

Zatopiły nagłą niechęć

Nauki grzechów moich

Nie chylę czoła przed Tobą

Nie myl gołębia z krukiem

Czarnym serca białego na pal

Nigdy posłuszna Ci nie będę

Nigdy ode mnie nie odchodź

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Satis-Verborum, dodano 20.04.2011 06:01

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.